

losti obžalovanému za vinu kladené samostatně a zcela nezávisle na příslušných údajích, obsažených v obžalobě, oceniv volně výsledky veškerého průvodního řízení. Důsledkem toho nejde o překročení obžaloby ani, když se skutková zjištění nekryjí s příslušnými údaji obžalovacího spisu, je-li jen totožnost zažalovaného činu bezpochybná, ani, odchýlil-li se soud od názoru veřejného obžalobce co do právní kvalifikace činu. I když tedy původní obžaloba nezněla na kvalifikace podle § 176 IIc) a § 173 tr. z., byl nalézací soud podle toho, co uvedeno, oprávněn a povinen, aby čin obžalovaného podřadil i těmto ustanovením, shledal-li, že skutečnosti, na nichž se obžaloba zakládá, anebo které vyšly na jevo při hlavním přelíčení, tyto kvalifikace opodstatňují. Vzhledem k této nalézacímu soudu zákonem uložené povinnosti bylo dodatečné »rozšíření« obžaloby na zmíněné dvě kvalifikace zcela zbytečné, nehledíc ani k tomu, že zákon zná jen rozšíření obžaloby na jiný dosud nezažalovaný skutek a nikoli též rozšíření obžaloby na další nebo jinou právní kvalifikaci skutku již zažalovaného. Bez významu je také, že původní obžaloba nezněla na uvedené kvalifikace činu, ač vyšlo již za přípravného vyšetřování na jevo a bylo tedy i veřejnému obžalobci při podání obžaloby známo, že oba obžalovaní byli zaměstnanci okradené firmy (§ 176 IIc) tr. zák.) a že prodejní cena jednoho litru lihu činí 37 Kč 80 h, pokud se týče při 68 litrech více než 2.000 Kč (§ 173 tr. z.). Veřejnému obžalobci nepřísluší právo vzdáti se stíhání obžalovaného pro určitou kvalifikaci zažalovaného činu a došly-li proto skutečnosti opodstatňující ony kvalifikace vědomosti soudu ne sice obsahem obžalovacího spisu, v němž není o nich zmínky, nýbrž teprve při hlavním přelíčení, nepochybil nalézací soud, uznáv obžalovaného vinným též ve smyslu těchto právních kvalifikací zločinu krádeže.

Čís. 5596.

Nelegitímne švagrovstvo je tiež pomerom, aký má na mysli § 39, čís. 4 zákona na ochranu republiky, samo o sebe však ešte nestačí k vylúčeniu trestnosti podľa § 21, čís. 3 cit. zák.; treba zistiť okolnosti potrebné pre záver, či by vinník ujmu osoby, ktorej nadržoval, pociťoval ako ujmu vlastnú.

(Rozh. zo dňa 5. mája 1936, Zm III 225/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. V., obžalovanému zo zločinu nadržovania vojenskému zločinu, z úradnej moci na základe ustanovenia odst. 1 § 35 por. nov. zrušil rozsudok vrchného súdu a uložil tomuto súdu, aby znova vo veci jednal a rozhodnul.

D ô v o d y:

Proti rozsudku vrchného súdu, ktorým bol obžalovaný obžaloby pre zločin nadržovania vojenskému zločinu podľa § 21, čís. 2. zák. na ochr. rep. na základe bodu 3. § 326 tr. p. sprostý, ohlásil verejný

žalobca zmätočnú sťažnosť podľa čís. 1 c) § 385 tr. p., ktorú generálny prokurátor udržal.

Vrchný súd sprostil obžalovaného obžaloby pre zmienený zločin z toho dôvodu, že je daná okolnosť vylučujúca trestateľnosť podľa čís. 3 § 21 zák. na ochr. rep., pretože obžalovaný podľa týmto súdom zistených skutočností žije v konkubinate so sestrou tej osoby, ktorej vojenskému zločinu obžalovaný nadržoval, a že teda nadržoval osobe blízkej, ktorá je k nemu v pomere rodinnom, alebo v pomere obdobnom, a že považuje pomer nelegitímneho švagrovstva obžalovaného k vojenskému zbehovi R. L. za taký pomer, aký má na mysli § 39, č. 4 zák. na ochr. rep.

K založeniu dôvodu vylučujúceho trestateľnosť podľa § 21, č. 3 zák. čís. 50/1923 Sb. z. a n. sa vyžaduje okrem toho, že nadržovanie sa stalo osobe blízkej, ešte i to, že musí ísť o taký vnútorný pomer, že by ten, o ktorého ide, totiž obžalovaný, pociťoval ujmu utrpenú osobou, ktorej nadržuje, ako ujmu vlastnú.

Jedine z tej okolnosti, že obžalovaný žije so sestrou osoby, ktorej vojenskému zločinu nadržoval, v konkubinate, nemožno už usúdiť, že by účinok prípadnej ujmy vzniklej R. L. tiež obžalovaný intenzívne pociťoval a že by z tohoto dôvodu bol R. L-ovi nadržoval, pretože nelegitímne švagrovstvo u osôb takého spoločenského postavenia ako je obžalovaný a jeho družka, ktorí sú potulní cigáni, nebýva trvalé a nelze už bez všetkého z neho odvádzať bližšie rodinné vzťahy u ďalšieho príbuzenstva.

Aby mohol byť učinенý právny záver o tom, či išlo o osobu blízku, ku ktorej je obžalovaný v takom pomere rodinnom, alebo v pomere obdobnom, že by ujmu ňou utrpenú pociťoval ako ujmu vlastnú, bude treba zistiť skutočnosti, či obžalovaný sa so zbehom R. L. stýkal, ako často a akého rázu a trvania tieto styky boli, v akom vzájomnom pomere žili zbeh R. L. a jeho sestra K. M., s ktorou obžalovaný žije v konkubinate, pri čom bude treba aj uvážiť vlastné udanie obžalovaného, že mal úmysel oznámiť zbeha R. L. četníctvu a že tak neučinil len preto, pretože v dedine nebolo četníctva.

Ponevác vrchný súd tieto okolnosti nezistil a najvyšší súd ich v dôsledku zásady odst. 3 § 33 por. nov. sám zistiť nemôže, bez zistenia týchto skutočností nelze však posúdiť, či v konkrétnom prípade nezákonný pomer švagrovstva zakladal taký vnútorný pomer obžalovaného k zbehovi R. L., aký má § 39, č. 4 zák. na ochr. rep. na mysli, postupoval najvyšší súd z úradnej moci podľa § 35, odst. 1 por. nov.

Čís. 5597.

K přetrhnutí promlčení podle prvního odstavce § 108 tr. zák. není třeba meritorního rozhodnutí soudcovského; stačí, bylo-li učiněno soudcovské opatření aspoň formálního (procesuálního) rázu, i když strany o něm nebyly uvědomeny; nestačí však opatření soudní kanceláře (na př. samostatné urgování spisu bez soudcovského příkazu).

(Rozh. ze dne 5. května 1936, Zm IV 80/36.)